

GRATULATIONES

Vera pietatis, liberaliorisq; doctrina

viro-juveni

PAVLO POLMANNO PLAVIA-VOIT-
LANDO, CUM IPSI IN INCLUTA FLO-
rentissimaque VVitebergensium Academia;

RECTORE MAGNIFICENTISSIMO

Reverendissimo Celsissimoq; Principe

ac Domino

DN. AVGVSTO,
DVCE SAXONIÆ, LANDGRAVIO
Thuringiæ, Marchione Misniæ, Episcopatus
Naumburgensis & Zizensis Postulato Ad-
ministratore

PRO-RECTORE MAGNIFICO

Viro Reverendo atque Excellentissimo:

DN. LEONHARTO HVTTERO, S.S.

Theologiæ Doctore, hujusdem Professore Ordinario, & Alum-
norum Electoralium Ephoro vigilantissimo.

DECANO SPECTABILI

Clarissimo Doctissimoq; Viro,

DN. LAVRENTIO FABRITIO, BONARVM

artium Magistro, sanctæ linguæ Professore Publico, Collegij
Philosophici seniore dignissimo.

*Summus in Philosophiâ gradus publice & solenniter VVitebergæ
conferretur à d. 14. Kal. Aprilis,*

An. In Carnationis Domini
ex patria transmissa

Mecœnate, fratre germano, civibus & amicis.

VVITEBERGÆ, excudebat Iohan: Schmid, Anno 1605.

Biogr. erud.

1644, 40

Vitt. Gundling - Vol. Pn - Rom

I.
PAVLO POLMANNO, PLAVENSI
Philosophiæ Candidato dignissimo
S. D.

PAVLE, quod Aonias didicisti sedulus
artes

Quod perrexisti studijs incumbere, magno
Sudore, & solide rerum: flagrantior, amplam
Noticiam acquisivisti: pol nobile factum.
Inde bona POLLES virtute, & digna capeſſis
Præmia, quæ Proceres VVitebergæ fronte serenâ
Decernunt tibi doctrinâ & pietate probato.

Macte igitur, gaudens gaude POLMANNE,
triumpha

Felix Parnassi prædura cacumina montis
Tangere cœpisti: non desine, fortius urge
Gressum, sic olim maiora brabea sequentur.

Certæ erga Candidatum benevolentia con-
testandæ causa deproperabat Plaviæ

Matthias Hoe S. Theol. D. ibidem P.
& Superattendens.

Fratri

FRATRI MEO GERMANO, UNICE CHARO.

NVllus amor famæ, studium aut contentio hono-
rum

Siccinè laudatur? num decus omne malum?
Non reor inter enim bona quæ Deus alma ministrat
Corporis aut sortis maius HONORE nihil
Ergo ut nequaquam præsentis commoda vitæ
Oblata ingrato spernere corde licet;
Sic non per gratam famam, nomenque celebre
Temnere concessum est, res bona laus & honor.
Egregiam in primis laudem Respublica poscit
Debetur Ducibus gloria magna pijs
Non hortatores numero comprehendere fas est
(Sive hi sacra iubent sive profana docent)
Omnes; ad celsum veri qui culmen honoris
Nos positâ inflammant utilitate gravi.
At contemnentes iustæ præconia laudis
Et famæ oblitos, iudicioque leves
Acriter ob segnem fastum nimiumque reprêndunt
Crudelesque sui nominis esse ferunt.
Vita est ipse honor, mors est infamia, leto
Malo perire malo, quam malè luce frui.

Et cur non laudis cupidi miremur honorem
A virtute ortum cum trahat ille suum?
Præmia nam recti, decor & præconia clara,
Inde bonis meritò gloria digna venit.
Improbis iccirco non fiet, docta brabea
Adfectans; famæ consulit ille suæ.
Artibus ingenuis laus est alimonia suavis,
Et generosa movet corda cupitus honor.
Sive potens igitur fidos Respublica cives
Aut florere artes ampla Lycæa velint:
Gnavus ut in studijs, labor & vigilantia flagrans
Ut virtus vigeat cum pietate proba
Ornamenta adlint decora & collata gradatim
Præmia, laus & honor promeritusq; favor.
Hinc celebres gratos quos dat tibi Phœbus honores
Paule: quia offertur clarus ab arte gradus
Hoc titulo gaude, lætare & munere tanto
Castalidum studijs invigilaq; magis
Vive diu, atq; benè, & spartâ quam es nactus, adorna
Sic tibi post mortem fama superstes erit
Non tibi tempestas sortis, rerumq; procella
Nobile Phœbei turbet honoris iter.
Gargara quot segetes gignunt sua vilsime frater
Tot tibi fraternâ commoda mente precor.

Ioannes Polmannus.

Paulus

III.

PAVLVS POLMANVS

ἀναγραμματισθεῖς:

NON PLVMA PLAVSVS

NON PLVMA PLAVSVS captatur: plausus honorum

Non venit è plumis, sedulitate venit.

Haud deses propter virtutum præmia plaudit

Ignavo nunquam parta corona datur.

Quisquis es, & laudum gaudes acquirere plausus

Ne renuas quo vis aspera ferre die.

Sic quoq; NON PLVMA PLAVSVS, Polmanne reportas

Promeruit studium tanta brabea tuum.

Plaude una tecum cognati sanguine plaudent

Dum capiti imponitserta MINERVA tuo

Sit tibi, sitq; tuis felix hic plausus honorum

Perge Deus plausus tempore plura dabit.

M. Casparus Schalthes Plavensis

scholæ patriæ supremus.

IV.

Ad Ornatissimum ac Doctissimum

Dn. PAULVM POLMANNVM intra breve temporis

spaciolum summo in Philosophiæ gradu ornandum

hosce scribo phaleucos.

REbus nomina sæpe convenire

Haud fallax ἀπόδειξις, anne plenâ

Quod sic dicitur, it manu probatum

Hoc ipsum dubium? reor, loquatur
 Quum res ipsa studens thesin tueri
 In victâ ratione, respicientem
 Doxas plausibiles, & exigentem
 Veraces *δογματεις*. Sed unde quaeso
 Adsertum ordiar? est mihi lubido
 Suspensis reliquis, amice, nomen
 Baptismus tibi quod dedit, parensq;
 Non falsâ trutinare lance, at æquâ
 Iam nunc *εν παρόδω* tuum. Quod autem
 Est nomen tibi? nonne PAVLO? opinor:
Απαυλι quia (voculæ quietem
 Quævis arguit) iste Paulus ortum
 Traxit. Proin retines vel illud omni
 Nomen jure: quietus atque pacis
 Almæ quod studiosus es, recessus
 Imos quod Sophiæ labore tristi,
 Iugi, incommoda sulque deq; habendo
 Non nutante animo. Tuo hinc brabeum
 Pro sudore capis, venusta Phœbi
 Docti progenies, sat inclutum, sat
 Iustum: Palladis artibus labores
 Collatos superet tuos honesta
In tali studio quies petita
 Dudum. Macte animo! tibi hocce Paule
 Nomen non tribuit volubilis fors.

Verum

Verum quid sibi, quis rogare pollet
Cognomen, genitor tibi reliquit
Quod denatus? & id subindicare
Magnum quod videor mihi. Nec erro
Errorem: quoniam vocare POL. *Miam.*
Quæ vox iuxta etymon virum carentem
Nævis exprimit. Atque talis es tu
Nam virtute tuâ politioem
Doctrinam facis, Ergo id est ne verum:
Rebus nomina sæpe convenire?

Ad summam tibi de novello honore
Gratans adprecor, ut diu quietus
Et Iovâ duce, vir bonus manere
Possis, quo segetes feras bonorum
Prælargam Patriæ, omne cui, Sophorum
Clarorum putat ut caterva, debes.

*M. Zacharias Volrab Plavensis, Scholæ Leuts-
hoviensis in superiori Ungaria antehac Rector,
nunc vero temporis ob Romanensium savitiam
in patriâ commorans.*

v.

Fratris, Paule, tui designat epistola, scriptis
De quo debueram certior esse tuis
Leucoreas offerre tibi sua symbola Musas
Et summum Soplizæ participare gradum.

A 4

Suadet

Suadet amor, candorq; magis ni ve candidus ipsa
In Polmanni animo quem residere scio,
Hosce novos titulos celebrem laurumq; Magistrum
Attribuit largâ que Deus ipse manu.
Hæc instar cotis mentem virtute politam
Artibus & varijs exacuisse queunt.
Acris quo per se maiores aggrediatur
Adiutus titulos numine rite sacro
Sed quid plus referam, nil non laudabile tentet
Quo sibi, quo Patriæ seruiat atque suis.
Quantum nunc grater tibi Paule creande Magister
Osibus in teneris ima medulla capit.
Debita Musarum hæc ut sint tibi præmia ad omnes
Æterni seculi prævalitura dies.
Sitq; tibi precor ut summi tutela Iehovæ
Atq; ut cœpisti sic bene semper eas.

M. Georgius Hendelius Adorfensis
Scholæ patriæ Rector.

VI.

Quid sibi Musarum concursus? quidve caterva
Spectantis populi splendida quæso notat?
Præmia forte suis decernit Apollo ministris
Digna? Magisterij nomina magna refer.
Sic est. In numero hoc Polmanum cerno. Quid ille?
Digna suis studijs præmia iusta capit.

Ne

Ne te pœniteat tanti, Polmanne, laboris
Laurea ferta tuo digna labore capis.
Ingenio clarum reddi, & virtutibus auctum
Supremæ titulos, laudis honoris habet
Vnde novos, Polmanne, tibi congrator honores
Quos prodesse Polo det Deus atq; solo.

*Ioannes Heldius Plaviensis Scholæ pa-
triae collaborator.*

VII.

Nonne bonis a vibus nobis novus annus inivit?
Laurea ferta Tibi, Sponsa pudica mihi?
Laurea ferta tibi, grator titulumq; Magistri
Quem doctrina, tuus promeruitq; labor.
Ast hic teq; tuosq; beet. Veteri accipe vultu
Paule meum votum per breve quaeso, V A L E.

*Tobias Pezelius Plaviensis
Voitlandus,*

IX.

Est aliquid titulum Sophiæ meruisse per artes:
Maius honore novum posse tenere gradum.
Qui probe utrumq; tenet, laudi huic diadema Ma-
gistri est
Qui minus, huic fit honos intolerabile onus
Cautè igitur P O L M A N N V S, emit non ære sed arte
Pro titulo sudor post tenuisse labor.

Georgius Tauth Plaviensis Voitlandus.

Post varios veluti ventisq; marisq; labores
 Navita scit casus commemorare suos.
 Fortis & ut miles postquam devicerit hostem
 Præmia digna capit: Gaudia mente fovet
 Gaudia, Paule, foves sic post diuturna laborum
 Pro sudore capis præmia grata tuo
 Recte equidem. Quis enim ingenuas addisceret artes
 Si sine sat largo munere Phœbe fores?
 Sic decet & par est, sic stat sententia Divûm
 Dignus ut emeritis contribuatur honos.
 Ergo age Paule, novo (quod gratulor) utere honore
 Quodq; precor, vertant Dij bene cæpta Tibi.
Vitus Hendelius Adorfiensis.

Nunc auctore Deo tandem nancisceris almo
 Polmanne insignis terta Magisterij
 O merito merito (nulli quid derogo) certè
 Si quisquam hoc magno dignus honore fores.
 Ast honor unde venit? stertenti laurea nulla
 Fortè laboranti laurea vera datur
 Magnus honor veniet magno sudore paratus
 Verùm desidiam præmia nulla manent.
 Cum virtus teneat vera inde locum atq; paretur
 Laurea sic, PAVLE en, laurea vera tua est
 Ut Deus omnipotens vere tua cæpta secundet
 Gratulor, & nomen crescat honorque precor.

David Groh Plaviensis.

Lauden

L Audentur meritò, meritò extollantur honorum
 Qui sic perpetuos invenere gradus;
 Artibus his regitur quis curia, templa, domusq;
 Ut sua constarent premia laus & honos.
 Adde quod & quosvis artis vitæq; carentes
 Testibus haud deceat munus adire scholæ
 Iure hinc Romani quondam dixere, quod ullus
 Non nisi cui dux det munus in urbe gerat.
 Nec tamen hæc dantur cunctis absque ordine sed quos
 Mores, ingenium, dexteritasq; probant
 Rara sed hoc seculo (dictu miserabile) pubes
 Artes has curâ fervidiore colit.
 Artibus his potius mentem studet addere, lucra
 Cultori, spondent quæ manifesta suo.
PAULE est Tu contra nullos fugiendo labores
 Pieridum es solitus dulciter castra sequi
 Hinc merito Phæbus primis te adamavit ab annis
 Hinc Muse studiis te excoluere suis.
 Nunc te Philosophum dignum sacer ipse senatus
 Solemni hac pompâ ducit honore novo.
 Phæbea lauru, mitra, rutilante corolla
 Condecoratq; caput condecoratq; manum.
 Proclamat clarâ Sophia te voce Magistrum,
 Dat spartam virtus quam tibi sola parat.
 Ergo Paule novum verè tibi grator honorem
 Quem certe ardenti sedulitate capis.
 Apprecor ut maneat tua laus dum sidera durant
 Et vigeat laurus dum vehit Albis aquas:
 Apprecor ut veniant tibi plurima commoda post hæc
 Et superes longos Nestoris ipse dies.

Jeremias Pinzelius Brembachensis Variscus.

Quando

Quando tibi Pallas sua splendida, Patruæ, honoris
 Signa offert, studijs præmia digna Tuis
 Et benè linguarum gnarus, Sophia Magister
 Ore salutaris molliter assiduus.

Ecce, ego congaudens tacitus, Tibi prospera quæq;
 A CHRISTO, tenero pectore & ore precor.

Exoptans laus hæc, titulus, nomenq; celebre
 Numinis in laudem cedat ubiq; sacri.

Et quia sic decoras nostrum virtute fideq;
 Arte atque ingenio stemma genusq; probe

Dî faxint, longo censeris sanguine possis
 A natis, gestans parva brabæa diu.

Christianus, Ioannis F. Polmannus P. V.

ἡγεμονιστικόν

LVX oCrona niter Martis ter, qVina trahat Vr
 PaVLe, noVâ Vt LaVro Cingit ApoLLO CapVe

ter. P. B.

F I N I S.